

Hier een korte samenvatting. Zie vooral de volgende bladzijde.

De zes basis principes van Voedselsoevereiniteit

Het gaat om mensen. Het recht op voedsel moet centraal staan in al het beleid t.a.v. voedsel, landbouw, veeteelt en visserij. Het idee dat voedsel enkel handelswaar is of dat het recht op voedsel ondergeschikt is aan de belangen van internationale agri-business, *moet worden afgewezen*.

Het stelt de producenten van voedsel centraal. Hun rol moet worden gerespecteerd en hun rechten gegarandeerd. Beleid, activiteiten of programma's die hun belangen niet respecteren, hen in hun levensonderhoud bedreigen of hen proberen te ontwortelen, *moeten worden afgewezen*.

Het integreert voedselsystemen in hun lokale omgeving. Voedselproducenten en consumenten moeten dichterbij elkaar worden gebracht. Overheidsstructuren, verdragen en praktijken die niet-duurzame en ongelijke internationale handel bevorderen en macht geven aan bedrijven die ver weg gevestigd zijn *moeten worden afgewezen*.

Het decentraliseert de macht. Controle over territorium, land, weides, water, zaden, vee en vispopulaties moet lokaal worden gedeeld. De privatisering van natuurlijke hulpbronnen door commerciële contracten, wetgeving of patenten, *moet worden afgewezen*.

Het respecteert en bouwt voort op kennis en vaardigheden waarmee lokale voedselsystemen beschermd, ontwikkeld en beheerd worden. Technologieën die deze systemen ondermijnen, bedreigen of verontreinigen (zoals genetisch gemodificeerde organismen), *moeten worden afgewezen*.

Werk mee met de natuur. Gebruik gedifferentieerde, agro-ecologische productie- en oogstmethoden, die de functies van ecosystemen maximaliseren en de veerkracht vergroten, vooral met het oog op klimaatverandering. Energie-intensieve industriële productiemethoden die het milieu schaden en bijdragen aan klimaatchaos, *moeten worden afgewezen*.

Wat het beleidskader van Voedselsoevereiniteit inhoudt:

Definitie van VOEDSEL SOEVEREINITEIT – Uit de verklaring van Nyéléni, 27 februari 2007

Voedselsoevereiniteit is het recht van mensen op gezond en cultureel passend voedsel, geproduceerd op ecologisch verantwoorde en duurzame wijze in een voedsel- en landbouwsysteem dat door henzelf wordt vormgegeven. Het plaatst de ambities en behoeften van hen die voedsel produceren, distribueren en consumeren centraal in voedselstructuren en het beleid, in plaats van steeds te buigen voor de eisen van de markt en grote corporaties. Het behartigt de belangen van de volgende generatie. Voedselsoevereiniteit biedt een strategie voor verzet tegen en ontmanteling van het huidige op winst gerichte voedselregime en het biedt richtlijnen voor lokale producenten en consumenten bij het inrichten van hun voedselsystemen, landbouw, visserij en veeteelt. Voedselsoevereiniteit geeft voorrang aan de lokale en nationale markten en economieën. Het geeft macht terug aan de boer(in) en bevordert gezins-landbouw, traditionele visvangst en veeteelt door herders. Productie, distributie en consumptie wordt hierdoor zowel op ecologisch, sociaal als economisch vlak verduurzaamd.

Voedselsoevereiniteit staat voor een transparante handel die een rechtvaardig inkomen garandeert voor iedereen en die consumenten het recht geeft te beslissen over hun eigen voedsel. Het waarborgt de rechten van hen die voedsel produceren om grond, gebieden, water, zaden, vee en biodiversiteit te beheren en te gebruiken. Voedselsoevereiniteit betekent een omslag naar nieuwe sociale relaties, vrij van onderdrukking en zonder discriminatie tussen mannen en vrouwen of tussen volkeren, sociale klassen of generaties.

De zes basis principes van Voedselsoevereiniteit uit het verslag van Nyéléni 2007: forum voor Voedselsoevereiniteit

	Voedselsoevereiniteit	Is VOOR:	Is TEGEN:
1.	Verzekert mensen van voedsel	Voedselsoevereiniteit stelt het recht op voldoende, gezond en cultureel passend voedsel voor elk individu, volk of gemeenschap voorop in het beleid betreffende landbouw, visserij en veeteelt. Ook voor hen die hongerig of gemarginaliseerd zijn, of in bezet gebied of conflictzones wonen.	Voedselsoevereiniteit <i>verwerpt</i> het idee dat voedsel enkel handelswaar is, of bezit van internationale ondernemingen.
2.	Waardeert de producenten van voedsel:	Voedselsoevereiniteit waardeert en bouwt voort op de belangrijke bijdrage die geleverd wordt door mannen en vrouwen die werken op kleinschalige gezinsbedrijven, door herders en traditionele vissers, bosbewoners en inheemse volkeren, door arbeiders in de landbouw en visserij, inclusief migranten, die voedsel planten, verbouwen, oogsten en verwerken.	Voedselsoevereiniteit <i>verwerpt</i> elk beleid, actie of programma dat deze groepen in hun levensonderhoud bedreigt of hen probeert te ontwortelen.
3.	Integreert voedsel-systemen in hun omgeving:	Voedselsoevereiniteit brengt consumenten en producenten dichter bij elkaar. Het stelt hen centraal als er beslissingen worden genomen over voedsel. Het beschermt producenten tegen de effecten van dumping en voedselhulp op de lokale markt, en beschermt consumenten tegen voedsel dat ongezond of van slechte kwaliteit is, tegen cultuur-vreemde voedselhulp of voedsel besmet met GMO's.	Voedselsoevereiniteit <i>verwerpt</i> structuren, verdragen en praktijken die niet-duurzame en ongelijke internationale handel bevorderen en die macht geven aan bedrijven die ver weg gevestigd zijn
4.	Houdt de controle lokaal in handen:	Voedselsoevereiniteit geeft de controle over territorium, land, weides, water, zaden, vee en vis in handen van lokale voedselproducenten en respecteert hun rechten; zij zijn degenen die deze productiemiddelen op een sociale en economisch duurzame manier kunnen gebruiken en verdelen, met behoud van de diversiteit. Voedselsoevereiniteit erkent dat lokale territoria geopolitieke grenzen kunnen overschrijden en waarborgt het recht van lokale gemeenschappen om hun gebied te bewonen en te gebruiken. Het bevordert positieve interactie tussen producenten uit verschillende gebieden en uit verschillende sectoren en versterkt daardoor hun vermogen om interne conflicten en conflicten met lokale en nationale autoriteiten op te lossen.	Voedselsoevereiniteit <i>verwerpt</i> de privatisering van natuurlijke hulpbronnen door commerciële contracten, wetgeving of patenten.
5.	Bouwt voort op lokale kennis en vaardigheden:	Voedselsoevereiniteit is gefundeerd op de kennis en kunde van lokale voedselproducenten en hun organisaties, die lokale voedselproductie- en oogstsystemen beschermen, ontwikkelen en beheren. Het bouwt hierop voort door middel van passende onderzoeks- en leerfaciliteiten waardoor deze kennis wordt ondersteund en overgedragen aan volgende generaties..	Voedselsoevereiniteit <i>verwerpt</i> technologieën die deze lokale systemen ondermijnen, bedreigen of verontreinigen (zoals het gebruik van genetisch gemodificeerde organismen)
6.	Werkt mee met de natuur:	Voedselsoevereiniteit gebruikt wat de natuur biedt door middel van gevarieerde landbouw- en oogstechnieken waar weinig externe toevoegingen aan te pas komen (LISA), die de bijdrage van het ecosysteem maximaliseren en de stressbestendigheid en het aanpassingsvermogen ervan vergroten. Het tracht "de planeet te genezen, zodat de planeet ons kan genezen". Dit is met name van belang in het licht van klimaatverandering.	Voedselsoevereiniteit <i>verwerpt</i> industriële productiemethoden gebaseerd op energie-intensieve monocultures, veefabrieken, uitputting van de visstand en andere technieken die het milieu schaden en die bijdragen aan de opwarming van de aarde.

Deze zes principes vormen een geheel. Bij de implementatie van het Voedselsoevereiniteitskader zijn ze allemaal noodzakelijk.

